

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

před několika dny jsme se rozloučili se starým rokem a přivítali nový rok 2019. Všichni si jistě přejeme, aby byl nový rok pro každého z nás šťastný, klidný, úspěšný a abychom se těšili dobrému zdraví. Ono to zdraví je vlastně takovým základním předpokladem k tomu štěstí, klidu a úspěchu. Ne vždy tomu tak ale musí být. Existuje spousta případů šťastných, spokojených a úspěšných lidí navzdory jejich zdravotnímu hendikepu. Mně osobně by stačilo, kdyby byl tento rok takový, jako byl ten předcházející, akorát by nemusel být tak teplý a suchý. Nechám už filozofování a zaměřím se na události, které se v naší obci staly za posledního čtvrt roku a které se pravděpodobně stanou v nejbližší době.

V první řadě připomenu výsledky komunálních voleb, které proběhly ve dnech 5. a 6. října 2018. Voleb se účastnilo celkem 263 oprávněných voličů z celkového počtu 469, což je cca 56 procent. Do zastupitelstva obce byli zvoleni: Josef Peška - 214 hlasů, Jaroslava Kvasničková - 213 hlasů, Ing. Václav Fišer - 209 hlasů, Pavel Kmoníček - 204 hlasy, Pavel Černý - 168 hlasů, Jana Sirůčková - 166 hlasů a Ing. Zdeněk Bořek se 104 hlasy. Do zastupitelstva se nedostali Ing. Petr Pospíšil, Josef Radouš a Martin Musil. Na ustavujícím zasedání, konaném dne 31. října 2018, jsem byl zvolen starostou, Pavel Kmoníček místostarostou, Jaroslava Kvasničková

předsedou kontrolního výboru a Jana Sirůčková předsedou finančního výboru. Členy kontrolního výboru byli zvoleni Pavel Černý a Ing. Petr Pospíšil, členy finančního výboru pak Josef Peška a Ing. Zdeněk Bořek. Z uvedeného vyplývá, že složení zastupitelstva obce včetně všech funkcí zůstalo téměř stejné jako v minulém funkčním období. Jedinou změnou je, že Ing. Petra Pospíšila vystřídal na zastupitelské židli Ing. Zdeněk Bořek. Tímto bych rád poděkoval Petru Pospíšilovi za práci pro obec v zastupitelstvu, v němž byl členem poslední tři období. Zároveň děkuji všem, kdo přišli k volbám a dali nám důvěru vést tuto výjimečnou obec další čtyři roky. Plány na příští období stručně vystihuje následující věta: **udržet si to, co tu máme a dobře nám slouží, získat to, co tu nemáme a chybí nám a zbavit se toho, co tu máme a mít nechceme.**

Pokud bych měl předchozí větu více rozvinout, dovolím si začít odzadu. U omezení nákladní dopravy na silnici I/36 došlo v říjnu k významnému posunu. Zastupitelstvo Pardubického kraje pověřilo pana hejtmána podpisem smlouvy o smlouvě budoucí darovací na převod silnice do majetku kraje. Nejdříve však musí současný vlastník komunikace - Ředitelství silnic a dálnic - vykoupit všechny dosud nevypořádané pozemky pod silnicí, což může být celkem dlouhodobý proces. Doufejme, že to nebude trvat dvacet let jako v případě výkupu pozemku pro dálnici D11 u Hradce Králové od paní Havránkové.

Slovo starosty str. 1

Aktivity ZŠ str. 3

Střípky z MŠ str. 4

Hasiči str. 5

(NE)ZNÁME SE! str. 9

Hrdinové 1. sv. války str. 13

Na letošní rok jsou v plánu v naší obci celkem čtyři stavební akce. Hned v březnu začne celková přestavba autobusové zastávky u hřbitova, která by měla být hotova nejpozději do konce srpna. Zájemce o stavební parcely za bytovkami bude určitě zajímat informace, že máme podepsanou smlouvu s firmou Agrostav Pardubice, a.s., která položí inženýrské sítě a vybuduje přístupovou cestu. Vše by mělo být hotové též do konce srpna tohoto roku. Pokud se podaří získat od stavebních úřadů potřebná povolení, proběhne letos i rekonstrukce kabelového vedení firmou ČEZ Distribuce, a.s. a s ní související položení nových kabelů k veřejnému osvětlení a rozhlasu. V listopadu jsme odeslali žádost o dotaci na rekonstrukci chodníků podél I/36, zároveň připravujeme žádost o finanční podporu na přístavbu školní kuchyně. Pokud budou naše žádosti úspěšné, proběhnou obě akce v příštím roce.

Žádáme všechny spoluobčany, u kterých došlo v průběhu roku 2018 ke změně počtu osob v domácnosti, aby tento údaj nahlásili na obecní úřad do 20. ledna. Podobně žádáme o aktualizaci počtu psů.

V říjnu jsme oslavili 100 let od vzniku Československa. K příležitosti tohoto významného výročí jsme opravili pomník obětem 1. světové války a nechali zasadit lípu svobody u kostela. K pomníku jsme společně s místostarostou, velitelem a zástupcem velitele našich hasičů slavnostně položili věnec. Památce našich občanů, kteří

se účastnili bojů v 1. světové válce, je věnován speciální článek v tomto zpravodaji.

Předvánoční čas byl tradičně bohatý na kulturní akce. Týden před rozsvícením vánočního stromu proběhly v hasičské zbrojnici rukodělné dílny, kde děti vyráběly různorodou vánoční dekoraci. V sobotu před první adventní nedělí jsme slavnostně rozsvítili vánoční strom. Ani letos nechyběli andělé, kteří rozdávali dětem dárky, místní hudební uskupení zahrálo a zazpívalo vánoční koledy a pro všechny bylo připraveno svažené víno, čaj a cukroví. Tentokrát napadlo i trochu sněhu, takže vánoční atmosféra byla dokonalá. Nechyběly ani tradiční vánoční koncerty v kostele sv. Petra a Pavla. O první se postaraly děti a učitelé ze základní umělecké školy, o druhý pak děti z místní mateřské a základní školy. Oba koncerty byly velmi pěkné, zvláštní pochvalu uděluji oběma ředitelkám a učitelkám ze ZŠ a MŠ za bohatý a velmi kvalitní program jejich souborů. Na Štědrý večer nechybělo vánoční troubení, na Silvestra a tradiční ohňostroj na koupališti.

Ani letos nechybí v každé domácnosti obecní kalendář, s popisem likvidace všech druhů odpadů a vyznačením všech pravidelných svozů. Tentokrát jsme využili nabídky Asociace Záchranný kruh na kalendář plný užitečných rad a návodů jak se zachovat v různých rizikových situacích. Kalendář je sice primárně určen pro seniory, věřím však, že informace jsou užitečné pro všechny věkové kategorie. Kalendář na příští rok by mohl obsahovat opět fotografie obce. Budu proto velice rád, pokud mně v průběhu roku kdokoli z vás poskytne

fotografie z akcí obce, nebo okolí, současné nebo historické, obyčejné, nebo umělecké, prostě jakékoli vhodné pro tyto účely.

Přáním do nového roku jsem začal, stejným způsobem tento článek ukončím. Všem, kdo čtete tyto řádky, bych rád do roku 2019 popřál pevné zdraví, hodně štěstí, pohody a osobních i pracovních úspěchů.

Václav Fišer - starosta obce

Aktivity základní školy

V adventním čase jsme si letos přiblížili nejen vánoční tradice v Čechách, ale vypravili jsme se i do sousedního Německa. Žáci vyšších ročníků navštívili 4. prosince zámek Moritzburg, kde se natáčel kultovní film Tři oříšky pro Popelku, a zhlédli tam výstavu o něm. Potom jsme se

přesunuli do Drážďan, města saských kurfiřtů, které nás přivítalo nádhernou adventní atmosférou a svými neopakovatelnými vánočními trhy. Ochutnali jsme punč, klobásy, pečené brambory a spoustu sladkostí.

5. prosince chodil po škole Mikuláš s anděly a čerty, kteří zlobivce brali do pytle.

Mladší žáci se zúčastnili adventu na zámku v Doudlebách nad Orlicí a ve skanzenu na Veselém Kopci.

15. prosince jsme společně se ZUŠ Přelouč přivítali naše příznivce na Tradičním vánočním koncertě v kostele sv. Petra a Pavla.

19. prosince vybojovali žáci, kteří navštěvují kroužek florbalu, 3. místo na turnaji Florbaleč v Lázních Bohdanči.

Poslední školní den roku 2018 byl již tradičně zasvěcen vánočním besídkám.

Dovolte mi, abych Vám popřála jménem všech zaměstnanců školy hodně zdraví a štěstí v novém roce 2019.

Mgr. Jana Folprechtová - ředitelka školy

Informační střípky z mateřské školy

Už čtyři měsíce uplynuly od zahájení školního roku a život ve školce je v plném proudu. I naši nejmenší si zvykli a už je ani nenapadne brečet a stýskat si za maminkou. Noví kamarádi, hračky, různé akce a výlety – to vše je vtáhlo do „školkového života“.

Akce, které proběhly v měsících září až prosinec:

Ve školce se děti podívaly na divadelní představení – Tygřík Pěta a O Peciválkovi. Obě pohádky byly moc pěkné a pro děti poučné. Výukový program pro předškoláky v MŠ – Máme rádi zvířata - k nám letos zavítal poprvé a dětem se moc líbil. Tradičně v říjnu jezdíme do pohybového centra Tongo v Hradci Králové. Děti se tam vyřádí podle svých potřeb, procvičí si obratnost, šikovnost. Moc se tam líbilo i nejmenším. Na podzim děti z dýní vydlabaly strašidýlka, která je ráno vítala u školky rozsvíceným světýlkem.

Vánoční fotka ze školky od profesionálního fotografa určitě potěší. Předškoláci s paní učitelkou Vondroušovou udělali řetěz na vánoční stromček, který předali panu starostovi.

Přihlášené děti se každou středu v listopadu a prosinci

pod vedením trenéra účastnily pohybového kroužku – Sportovní školička. Cvičit chodily do tělocvičny ZŠ. V Pardubicích jsme navštívili v domě hudby Sukovou síň, kde jsme si poslechli vyprávění o Nezbedné kapele. Děti viděly a slyšely zvuky různých hudebních nástrojů. V divadle v Chlumci nad Cidlinou jsme vzhledli divadelní představení Čert a Káča. Pohádka byla moc hezky zpracovaná, nikdo z dětí se nebál. Horší to bylo s návštěvou Mikuláše a anděla. Některé děti Mikuláši neřekly ani básničku!!! A to Mikuláš nechal čerta na zahradě u švestky :).

Na vánoční nadílku se těšili všichni. Ježíšek do školky přišel o dva týdny dřív – aby si děti hraček užily. Vánoční atmosféru nám taky přiblížil výlet do Nechanic - Vánoce na Hrádku a koncert v kostele Petra a Pavla, na který se děti připravovaly a těšily už od listopadu. V předvánočním čase jsme ještě stihli velkou vánoční show – Veselme se, radujme se, kde si děti procvičily tělo.

To bylo stručně ze života naší školky. A co nás čeká po Vánocích?

Předškoláci se budou s rodiči a paní učitelkou Blažejovou připravovat intenzivně na školu – proběhne kurz Maxíků. Budeme chodit do solné jeskyně a v teplých jarních měsících plavat do Přelouče. No a samozřejmě jsou i další akce, na které se těšíme, ale o nich až příště.

Pracovníci školky i děti přejí všem úspěšný rok 2019.

Marie Kohoutková DiS. – ředitelka MŠ

Zprávy z hasičské zbrojnice

Vážení spoluobčané, dovolujeme si vás informovat o dění u hasičů obce Rohovláдова Bělá v posledním čtvrtletí roku 2018.

V pátek 21. září jsme byli při přívalovém dešti doprovázeni bouřkou povoláni operačním střediskem na požár, který se měl nacházet v zemědělském družstvu v Živanicích. Po dojezdu na místo události bylo průzkumem ve spolupráci s dalšími povolanými jednotkami zjištěno, že se jedná o planý poplach.

V sobotu 22. září dopoledne nám byl ohlášeno další poplach. V tomto případě se jednalo o odstranění stromu, který zatarasil polní cestu mezi obcemi Voleč a Chýšť. Ulomená část stromu byla odřezána a odtažena za pomoci navijáku naší CAS a dále byl skácen i kmen, který byl prasklý až k patě stromu.

Další ostrý výjezd následoval 28. září na požár do Bukovky. Zde došlo kvůli vydrženým spárám ve zdivu k rozšíření plamenů z roztápené udírny až za zeď, kde bylo uskladněno dřevo. Tento zásah probíhal ve spolupráci s profesionálními jednotkami z Přelouče a Pardubic a s dobrovolnými jednotkami z Lázní Bohdaneč, Volče a Bukovky. Hasiči z Bukovky zajistili po odjezdu ostatních jednotek dohled nad místem požáru.

Zkraje měsíce října přišla možnost zúčastnit se jedinečného výcviku v kontejneru Fire Dragon 7000. Na nabídku jsme rychle zareagovali a zaslali přihlášku pro tři členy naší jednotky. 12. října jsme se dopravili na stanici Vysoké Mýto, kde již byl tento kontejner včetně dalšího trenažeru určeného pro vyhledávání osob připraven pro nás a další účastníky. Během dopoled-

ních hodin proběhla instruktáž všech účastníků, včetně představení obou stanovišť. Po přednášce jsme se přemístili na první stanoviště tzv. CSE trailer. Při prvním vstupu do tohoto trenažeru s termokamerou bylo naším úkolem tahat figurínu ze zakouřeného prostředí plného nástrah a stísněných podmínek, při druhém vstupu již bez termokamery nalézt a vytáhnout

kanystr s pískem.

Po obědě následoval výcvik s proudnicí s tzv. 3D vodním hašením a po něm nám byly představeny útroby Fire Dragonu včetně všech jeho zákoutí a možností. Po jeho představení již následovaly ostré vstupy do trenažeru, kde jsme se cvičili v hašení, taktice vstupu do uzavřených prostor a taktice práce družstva. Trenažer slouží k výcviku hasičů pro zdolávání požárů v uzavřených prostorech (byty, sklady, obchody, sklepy) při reálných podmínkách požáru. V kontejneru jsme si tak mohli bezpečně vyzkoušet a zhlédnout vznik, průběh požáru i průběh jevů (zejména tzv. rollover) spojených s požáry v uzavřených prostorech. Zároveň jsme si vyzkoušeli, jak zabránit vzniku jednotlivých jevů požáru a jak se ochránit před jejich působením. Vždy po ostrém vstupu do trenažeru následoval debriefing, kde nám školitelé sdělovali, co jsme provedli správně nebo naopak nesprávně a co příště udělat lépe případně úplně jinak. V rámci závěrečného vyhodnocení byly všem účastníkům předány certifikáty o školení. Při tomto školení bylo naplno využito jak vybavení naší jednotky a jejích členů, ať už se jedná o zásahové oděvy, rukavice a další, tak i dýchací technika. Následující den, to znamená v sobotu 13. října, vyrazil tým mužů opět do Vysokého Mýta na Superpohár hejtmána Pardubického kraje.

Účast na této soutěži si tým vysloužil svým vítězstvím v Lize Pardubického okresu. Na tomto klání se soutěžilo na takzvané nástřikové terče, což naši borci příliš neumí (všechny soutěže, které absolvují, jsou na sklopné terče), a tak je třetí místo úspěchem. Ve čtvrtek 18. října se za přítomnosti a podpory senátora JUDr. Miroslava Antla a ředitele HZS Pardubického kraje brig. gen. Ing. Miroslava Kvasničky uskutečnilo v Rytířském sále na hradě Kunětická hora předávání Záslužných medailí OSH Pardubice dobrovolným hasičům, kteří dlouhodobě přispívají svou činností k fungování a prosperitě svých sborů na okrese Pardubice. Velitel naší jednotky Josef Peška převzal z rukou starosty OSH Pardubice pana Bohuslava Cermana záslužnou medaili OSH Pardubice III. stupně za dlouholetou aktivní činnost ve sdružení, za celoživotní práci ku prospěchu hasičského hnutí v České republice a okrese Pardubice. Společně s ním byli oceněni i další hasiči. Gratulujeme všem oceněným a Pepovi obzvlášť.

V pátek 19. října se konala mimořádná valná hromada našeho SDH, kde byl zvolen zástupce našeho sboru, který se účastnil 3. listopadu shromáždění delegátů v Černé za Bory. Mimořádné valné hromady se konaly ve všech sborech dobrovolných hasičů, které jsou sdruženy pod Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska. Valné hromady se konaly za účelem volby nového starosty SH ČMS po zesnulém Ing. Karlu Richterovi. Na shromáždění starostů dne 8. prosince Přibyslavi byl novým starostou SH ČMS zvolen pan Jan Slámečka.

Na naší mimořádné valné hromadě bylo z rukou nejvyšších představitelů naší obce, starosty Václava Fišera a místostarosty Pavla Kmoníčka, předáno ocenění našemu týmu mužů, kteří zvítězili v letošním ročníku Ligy Pardubického okresu. Díky nim se tak putovní pohár vítěze ligy po roční přestávce opět objevil v naší hasičské zbrojnici.

V pondělí 22. října se v brzkých ranních hodinách ozvala z místního rozhlasu siréna vyhláshující požární poplach. Jednalo se o požár balíků slámy u silnice za Sopřecí. Na místě jsme zasahovali společně s profesionální jednotkou z Přelouče.

Život přináší okamžiky bohužel i smutné. Jedním z nich byl na konci října pohřeb nejstaršího člena našeho sboru, pana Ladislava Čiháka. Při jeho pohřbu jsme

stáli u jeho rakve čestnou stráž a po dohodě s rodinou provedli i uložení do hrobu na našem hřbitově. ČEST JEHO PAMÁTKY!

Dne 16. listopadu proběhlo v kulturním domě ve Slepoticích vyhlášení Ligy Pardubického okresu, ze kterého si naši borci přivezli nejen pohár pro celkového vítěze, ale i putovní pohár a další individuální ocenění. Naše děvčata, ač skončila v letošní sezoně na 6. místě, si však společně s našimi kluky vyhlášení řádně užila.

A k závěru trocha letošní statistiky. V letošním roce absolvovala jednotka 18 výjezdů, z toho byla třikrát činnost pro obec (kropení komunikací, zalévání, provzdušňování koupaliště) a zbylých 15 výjezdů bylo tzv. ostrých. Z těchto patnácti ostrých výjezdů bylo deset na požáry, zbylé výjezdy byly na technické pomoci (odstraňování stromů, čerpání vody) a jednou se jednalo o planý poplach. Na všechny poplachy vyhlášené operačním střediskem jednotka vyjela.

V letošním roce jsme byli úspěšní i v získávání dotací, kdy se dařilo čerpat účelové neinvestiční dotace od MV ČR - GŘ HZS za uskutečněné výjezdy a dále dotace z rozpočtu Pardubického kraje.

Na dalších řádcích od Jardy Svobody si můžete přečíst shrnutí celé sezóny našich soutěžních týmů.

Nejprve něco o mužích. Letošní sezona byla pojata v klidnějším tempu, odjelo se pouze šestnáct soutěží. Ve Východočeské hasičské lize jsme se zúčastnili pěti soutěží, nejlepší výsledek v domácím závodě s časem 16,74 s, které znamenalo 4. místo, dále Pšanky 17,27 s - 15. místo, Letohrad Kunčice 17,56 s - 11. místo, Letohrad Orlice 18,05 s - 14. místo, Roudnice 20,60 s - 12. místo, Trnov - neplatný pokus. Seriál VČHL jsme pojali jako trénink na domovskou LPO.

V rámci Ligy Pardubického okresu jsme se účastnili devíti závodů - Slepoticí noční 17,76 s - 2. místo, Rohovládova Bělá - neplatný pokus, Čeperka 17,46 s - 2. místo, Choltice 17,05 s - 5. místo, Srch 17,05 s - 3. místo, Slepoticí 16,23 s - 1. místo, Srch 16,38 s - 1. místo, Svinčany 17,33 s - 2. místo, Rokytno 17,50 s - 5. místo.

V letošní sezoně jsme opět obdrželi pohár za nejrychlejší útok LPO časem 16,23 s, čímž jsme vylepšili námi držžený rekord ligy. Stali jsme se Mistry LPO 2018 s konečným součtem 128 bodů s náskokem 29 bodů na druhého v pořadí. Na vyhlášení ve Slepoticích jsme to řádně zapili a oslavili.

Na příští sezonu máme plán obhájit titul mistra LPO a pokusit se posunout rekord ligy ještě o kousek níže.

V rámci ostatních akcí jsme se účastnili závodů v klasickém požárním útoku v sousední Volči, kde bylo naše družstvo poskládáno z mixu z mužů a žen.

Dále jsme byli pozváni na Pasohlávský Superpohár. Tato soutěž vznikla v podobném duchu, jako dřívější, ale dnes již bohužel nerealizovaná soutěž ve Vacenovicích.

Pořadatelé z Pasohlávek vybrali ve svých očích nejlepších čtyřicet družstev z celé republiky a těm poslali pozvánku. Našemu družstvu pozvánka přišla, tudíž jsme nelenili a pozvání přijali. Na této soutěži jsme zaběhli čas 17,04 s a skončili na 11. místě mezi TOP 40 z ČR, za což se nemusíme vůbec stydět.

Myslíme si, že náš čas uzrál a nízké „šestnáctkové“ časy prozrazují, že jsme připraveni bojovat o body i mimo LPO, tudíž jsme se jednohlasně shodli na tom, že příští rok odjedeme celý seriál Extraligy České republiky v požárním útoku.

Od prvního listopadového pátku nám začala zimní příprava v místní tělocvičně, kde jdeme vstříc lepším výsledkům a fyzicky se připravujeme postavit se nejtěžší konkurenci v České republice. Naše stará stříkačka už je pro tento účel bohužel slabá a vše musí klukům vzadu vyjít na sto procent, aby byla voda včas na proudnicích a dalo se konkurovat těm nejlepším. Proto bychom rádi postavili nový stroj. Z tohoto důvodu jsme vlastními silami začali shánět sponzory a dotace na stavbu nové stříkačky. Doufáme, že se vše povede. Nadále se budeme snažit reprezentovat naši obec a naše SDH na té nejvyšší možné úrovni.

A také pár řádek o našem týmu žen. Družstvo se zúčastnilo všech závodů LPO. Jejich výkony odpovídaly sestavě, která se kompletně proměnila. Ex-proudačka Míša Blažková od letoška hájí post béčkařky, ex-rozdělovačka Terka Pešková nabírá vodu a přišla k nám nová proudačka, Kačka Gabrielová z Chýstě a celá sestava si celý rok teprve sedala. Výkony děvčat byly jako na houpačce, ale poslední závod ukázal, že si to konečně sedlo a mohla by se vrátit stará Bělá, která vždy bojovala o stupně nejvyšší.

Výčet soutěží: Slepovice noční 20,51 s - 4. místo,

Rohovládova Bělá 19,40 s - 6. místo, Čeperka – NP, Choltice 19,51 s - 4. místo, Srch 20,34 s - 6. místo, Slepovice – NP, Srch 20,37 s - 7. místo, Svinčany - 18,56 s - 4. místo a závěrečné Rokytno 18,55 s a konečně 1. místo a dále první místo v pohárovce.

Společně s kluky děvčata také zahájila zimní přípravu v místní tělocvičně a tvrdě dřou, aby se vrátila do starých kolejí a ukázala, jak běhají holky z RB.

Oba týmy mají pro vás také připravena videa z celé sezóny 2018, která jsou umístěna na <https://www.youtube.com> na kanále Hasiči Rohovládova Bělá.

V závěru našeho článku bychom vás chtěli informovat, co připravujeme pro rok 2019. Dne 19. ledna se bude konat již tradiční výroční schůze našeho SDH, na 23. února plánujeme ples SDH a závody O pohár starosty obce jsou naplánovány na 1. června. O případných dalších akcích vás samozřejmě budeme informovat prostřednictvím obecního rozhlasu, případně na stránkách <https://www.facebook.com/RBHasici/>. Na všechny tyto události jste srdečně zváni.

Na konec našeho příspěvku bychom chtěli poděkovat našemu zřizovateli, obci Rohovládova Bělá v čele se starostou panem Václavem Fišerem, dále zastupitelům obce, paní účetní Dagmar Kašparové za celoroční podporu a pomoc. Dále děkujeme všem našim členům a podporovatelům za práci na pořádaných akcích a brigádách.

Za hasiče obce Rohovládova Bělá přejeme vám všem hodně zdraví a úspěchů v novém roce 2019!

autoři: Pavel Černý a Jaroslav Svoboda

(NE)ZNÁME SE!

*Bylo nebylo. Nejdříve tudy jen projížděl, později se tu usadil, získal ruku své vyvolené a nakonec si ho zdejší obyvatelé vybrali za svého zastupitele, aby jim vládl. Tady už pohádkové ladění trochu kulhá... Tak tedy aby za ně bojoval s mnohohlavou saní nařízení a vyhlášek. Jmenuje se **Ing. Václav Fišer** a není vladyka, ale politik, jak se dnes*

říká. I když - ani typický politik není. Dvakrát už totiž odmítl žádost o rozhovor. Dvakrát k tomu měl pádné důvody, ale když odmítal potřetí s tím, že už by ho ve zpravodaji bylo moc, nedala jsem se odbýt. Nakonec uznal, že jako starosta by naopak mohl být trochu vidět a právě zpravodaj je k tomu ideální nástroj že...

● Zahajuješ druhé volební období ve funkci starosty. Jsi tedy už pátým rokem profesionální politik. Cítíš se být politikem?

Ne, necítím. Politik je silné slovo pro starostu malé obce, jako jsme my. Tady žádné politické boje nejsou, já to považuju za manažerskou práci s malou troškou politiky.

● Nebereš tedy tuhle funkci jako první stupeň schodiště k dalším patřům politiky.

Ne, vyšší patra politiky mně nelákají, tady mi to vyhovuje.

● Jaký je tvůj typický pracovní den? Je-li vůbec, nebo je každý den jiný?

Je to pestré povolání, což mně vyhovuje. Většinu času jsem v kanceláři, kde vyřizuji administrativní věci nebo mám schůzky. Občas jedu na jednání, občas na školení, někdy vyřizovat věci na úřady, hlavně do Pardubic. Když se připravuje stavební akce, mám konzultace s projektanty v terénu. Dřív jsem ještě každou druhou středu svážel plasty, dokud měla obec jen jednoho technického zaměstnance. Někdy jsem taky s traktůrkem vyhrnoval sníh. To mě bavilo, to byla moje skoro nejoblíbenější činnost. Ale větší část mé práce vidět není. Věčné vyřizování hromady papírů, e-

mailů a telefonátů. Administrativní práce mě netěší, ale bohužel k tomu patří. Ta menší, ale hezčí část, kvůli které to dělám, je vymýšlet a postupně realizovat, jak tady v obci zlepšit podmínky a komfort pro život.

● O co všechno se musí starosta starat?

Je toho opravdu hodně. Už proto, že jsme na svou velikost slušně vybavená obec. Staráme se o školku, školu, zdravotní středisko a další budovy, ale máme ve správě i chodníky, komunikace, kanalizaci, čističku odpadních vod. A o to je potřeba se pravidelně starat. Některé opravy zajistí naši zaměstnanci, některé musím zařídit prostřednictvím externích firem já. Řeším i různé žádosti, stížnosti, svozy odpadů, výběrová řízení a tak dále a tak dále. Některé povinnosti plynou i z členství obce v mikroregionu Bohdanečska. Staráme se také o náš les. Neznačená to jenom těžit a prodávat dříví, ale také sázet stromky a o ty se pak starat, teď se zase kácí kvůli kůrovci. Už je bohužel i u nás.

● Když to tak poslouchám, slovo starosta vzniklo odvozením od „starat se“, že?

Ano. Většina lidí si myslí, že je to od slova „starosti“, ale na jednom školení pro starosty jsem slyšel, že od „starati se“.

● Věděl jsi, do čeho jdeš, působil jsi jako místostarosta dost dlouho, překvapilo tě přece něco?

Myslel jsem si, že vím dobře do čeho jdu, ale ukázalo se, že opak je pravdou. Musím se přiznat, že jsem byl dost překvapený, co všechno musí starosta znát a dělat. To jsou právě ty věci, co nejsou nikde vidět, o kterých jsem mluvil. Najednou se začaly valit zákonné povinnosti, které jsem jako místostarosta neřešil. Ve všech těch vyhláškách se mnohdy nevyznají ani právníci. Nikdo ze zákonodárců evidentně neřeší, kdo ty jejich výmysly bude dělat. V tomhle lituju neuvolněné starosty v menších obcích, kteří to musí řešit po večerech po práci.

Já mám to obrovský štěstí, a několikrát už jsem to řekl napsal, že se nemusím hádat se zastupiteli a že i lidi, musím zařukat, jsou rozumný a stížností není moc. Hádky a konflikty člověka dost psychicky vyčerpávají a zatěžují. Moc si cením, že u nás to tak není a že se můžu soustředit na užitečné věci.

● **Pracuješ i na ulici? Mám na mysli situace, kdy tě někdo uvidí, zapomene na úřední hodiny a obrátí se na tebe rovnou?**

To se mi bohužel stává poměrně často. Když jdu do krámu nebo i když jdu na pivo, tak lidé mají tendenci řešit pracovní věci. Ve dne na ulici to tolik nevadí, ale když jdu večer na pivo, měl bych rád klid. Tam to odmítám. Řeknu „nezlobte se, přijďte v úřední hodiny na radnici“. Párkrát jsem to neudělal a nedopadlo to dobře. Nic se nevyřešilo, jen to skončilo zbytečným konfliktem.

● **Jak hodnotíš spolupráci s lidmi v obci, tedy se spolky, kluby, dobrovolníky? Máme dost aktivních sousedů?**

Já myslím, že máme. Takové to zdravé jádro tady je. Mám na mysli především hasiče, kteří jsou ochotni dělat pro obec věci, které jsou potřeba, a je na ně spoleh. Pořádají také hasičské závody a ples. Pokud jde o kulturu, jsem rád, že tady fungují holky, které si říkají Mamitas. Myslím, že spolupráce s nimi je pohodová. Ony spoustu věcí zařídí a zase mají podporu ze strany obce ať už finanční, nebo když je potřeba materiální vybavení. V létě organizují dětský den a před Vánoci rozsvícení vánočního stromu. Dámský klub zase organizuje čarodějnice a maškarní ples. Ten bývá velmi navštěvovaný a zdařilý. Máme tu tedy v podstatě tři spolky.

● **Organizují se tu pravidelně dva plesy ročně, při kterých je potřeba pronajmout sál, autobus. Je ve výhledu vybudování nějakého sálu nebo místa na setkávání? Možná by pak bylo akcí víc...**

Neříkám, že sál vůbec nechybí, ale zatím se bez něho obejdeme. Větší akce jako plesy se konají ve Vyšehněvicích, na menší akce jako dílničky nebo přednášky nějaké možnosti máme. Například tady (v obřadní síni OÚ, pozn. red.), v hasičárně, k některým věcem by se dala využít i tělocvična.

V delším výhledu se s kulturákem počítá, ale teď se řeší palčivější problémy, co se týkají bezpečnosti. Chystá se

rekonstrukce chodníků, ty jsou v nedobrému stavu. Zrovna dneska budu odesílat žádost o dotaci, mimochodem je to akce celkově asi za 15 milionů, včetně opěrné zdi v zatáčce u Štanclů, kde před týdnem boural kamion. Ve spodní části obce bude autobusová zastávka, která směřem od Pardubic úplně chybí, počítá se tady se semaforem. To všechno by mělo bezpečnost zvýšit a pokud se podaří i tichý asfalt a omezení nákladní dopravy, tak to bude super.

Osobně by se mi líbilo mít takový podobný kulturáček jako je v Přelovicích. Ten postavili na zelené louce a otevřeli ho letos. Jenže každá sranda něco stojí a provoz také není zadarmo. Ale souhlasím s tím, že obec naší velikosti by si takové zařízení zasloužila.

Druhá důležitá věc, ke které jsme byli donuceni, je výstavba nové školní kuchyně, protože ta současná z hygienického hlediska nevyhovuje. To je obrovská akce a navíc bez dotace. Ta nás zatíží na několik let a bez úvěru se neobejdeme.

Až tohle vyřešíme, přijde na řadu kultura a sport. Nebylo by špatné zrekonstruovat koupaliště. To je také velká akce a koupaliště je náročné na údržbu. Myslím ale, že by to rozhodně nebyla zmařená investice. Lidé sice mají doma bazén, ale jdou se vykoupat na koupaliště nebo na písák. V letních dnech jsou všechna koupaliště přeplněná k prasknutí. Tady se uvažuje o přírodním koupališti, voda by sice nebyla průzračná, ale nezávadná, filtrovaná přes rostliny. Byla by to taková relaxační zóna, s dětským hřištěm a občerstvením.

ZE ZÁKULISÍ

Seděli jsme a povídali si v obřadní síni obecního úřadu, když vtom se ozvalo podivné dunění a celá budova se lehce zachvívala. V prvním okamžiku mě napadlo jen “Rychle mezi futra!”, rada, kterou jsem dostala kdysi v Mexiku, když začalo drnčet nádobí v polici a já bez slovníku zjistila, co znamená „terremoto”. V zápětí jsem si uvědomila, že epicentrum tohoto zemětřesení se nenachází kdesi hluboko pod našima nohama, ale dvě patra nad naší hlavou. To dětem ve škole začala přestávka. Pan starosta se jen smál. Že prý když mají dílny, je to ještě působivější.

● **Předevčírem s tebou Česká televize natočila spot o dopravě v naší obci. Někteří Běláci ho jistě viděli, ale pro ty, kteří neměli to štěstí: O čem jste se s redaktorkou bavili?**

Bavili jsme se o omezení nákladní dopravy, o které tady usilujeme už léta. Teď v říjnu se to pohnulo, Pardubický kraj schválil smlouvu o převodu silnice do 2. třídy, to znamená do majetku Pardubického kraje. Je to na dobré cestě, ale ještě zdaleka není vyhráno.

● **Kdy se převod uskuteční a kdy učitíme změny?**

Konkrétní datum nikdo neřekne. Je schválena Smlouva o smlouvě budoucí, ta vlastní darovací smlouva bude podepsána, až budou splněny určité podmínky. Já jsem tu smlouvu neviděl, zatím nám ji neposkytli. Vím určitě jen o jedné podmínce, to je majetkové vypořádání silnice, co se týče pozemků. V současné době ŘSD vykupuje pozemky od majitelů, které ještě nemají ve vlastnictví, což může trvat rok, dva, pět. Doufám, že to tak dlouho nebude. Těch pozemků není moc, ale stačí, aby si jeden majitel postavil hlavu a může se to protáhnout na hodně dlouho.

● **Situaci by v jistém smyslu pomohly cyklostezky. Bylo by možné je urychlit?**

Poměrně intenzivně řešíme cyklostezku na Bukovku. Hned na začátku jsme ale narazili na to, že část pozemků na našem katastru není v souladu s územním plánem, což je obrovský problém. Změna územního plánu je záležitost na dva roky. Ale už probíhá a snad do března příštího roku by měla být hotová. Do konce tohoto roku by měla být hotová i projektová dokumentace. Jakmile získáme stavební povolení, můžeme žádat o dotaci a pak se můžeme pustit do stavby, předpokládám tak přes příští rok.

Uvažujeme také o cestě pro pěší a cyklisty na Kasalice, tam by minimálně chodník z hlediska bezpečnosti hodně pomohl. Spolupráce s vedením obce Kasalice byla obtížná. Teď po volbách, kdy se starosta i místostarosta změnili, bude, doufám, komunikace lepší. V blízké době se s novým vedením chystáme sejit.

● **V případě cesty na Kasalice by se dalo sice celkem pohodlně dojet do Volče družstevní silnicí, ale přesto by se cyklostezka podél hlavní silnice také hodila.**

Na cestu na Voleč už dokonce existuje projektová dokumentace, pozemky jsou, máme to slíbeno už 5 nebo 6 let od Státního pozemkového úřadu v rámci

komplexních pozemkových úprav. Mělo dojít k opravě několika cest, tuhle máme jako prioritu číslo jedna, ale bohužel, pozemkový úřad to vůbec neřeší. Tam patrně, pokud to nevezmeme do vlastních rukou, tak se stezky nedočkáme.

● **Znáš jako starosta všechny občany Bělé? Občanky do čtyř let a kousek určitě, ty znáš z „vítání“, ale co ty ostatní?**

No, miminka se rychle mění, nemůžu říct, že je znám... Znáám většinu lidí tady, ale všechny určitě ne.

● **Tak jinak, poznal jsi hodně lidí odsud za dobu svého úřadu?**

To ano, určitě. Při různých příležitostech, ale třeba za koupalištěm jsou ještě nějaké domy, jejichž majitele neznám. Ale znám většinu lidí i z novostaveb díky tomu, že chodím na kolaudace. Nebo se poznáme, když přijdou na úřad přihlásit se k trvalému pobytu, případně něco řešit, nejčastěji svoz odpadů, ale i další věci.

● **Dostáváš od lidí zpětnou vazbu? Modelová situace: Když se někomu něco líbí nebo nelíbí, jako například celé naší rodině se vůbec nelíbí svícení celou noc, - jak ti to dát nejlépe na vědomí?**

Jakkoli. Nejlépe osobně, pokud možno ale ne o půlnoci v sobotu v hospodě (smích), ale možností je spousta. Stačí zavolat, poslat email nebo jakýmkoli jiným způsobem. Zpětnou vazbu od lidí moc nemám. Beru to tak, že když si lidé nestěžují, jsou spokojení. A když se jim něco nelíbí, tak se ozvou.

A pokud jde o svícení, slyším poprvé negativní ohlas, spíš pár lidí ocenilo, že když přijdou z odpolední, jsou rádi, že se ještě svítí. Svítíme celou noc hlavně kvůli bezpečnosti, částečně to snad funguje i jako prevence krádeží.

Pokud by se našlo víc lidí, kterým to vadí, dá se to řešit.

● **Jak velká je autonomie obcí? Máš někdy pocit, že máš ruce svázané zákony, předpisy?**

Ano, mám pocit, že jako obce máme hodně svázané ruce předpisy a nařízeními. Malinko se to zlepšuje, ale kdybychom se měli striktně držet například zákona o veřejných zakázkách, tak musíme vždycky vybrat toho nejlevnějšího, ačkoli máme s někým dobré zkušenosti a chceme, aby to udělal on.

Je toho víc, co nám stát nařizuje. Co se týká hospodaření s obecním majetkem, to je hodně přísně regulováno. Volnost by měla být větší. Máme odpovědnost a vždycky platilo, platí a platit bude, že ne vždy to nejlevnější je to nejlepší. Je třeba brát ohled i na kvalitu, ta se v zákonech předpokládá automaticky, což v praxi absolutně nefunguje. To je pak zdrojem obrovských problémů.

Ing. Václav Fišer (46)

- pochází z Chlumce nad Cidlinou, v Rohovládově Bělé žije dvacet sedm let
- vystudoval SPŠCH (Střední průmyslová škola chemická) a informatiku na UHK (Univerzita Hradec Králové)
- pracoval jako výzkumný pracovník ve Výzkumném ústavu průmyslové chemie Synthesie Semtín, později tamtéž jako pracovník výpočetního střediska
- působil jako IT analytik a konzultant při implementaci informačních systémů v různých firmách
- od r. 2014 je starostou obce Rohovládova Bělá
- zastává funkci místopředsedy Regionálního svazku obcí Bohdanečska, jehož je Rohovládova Bělá členem
- ke svým koníčkům radí sport, hudbu a fotografování
- je ženatý, má dvě děti

● **Proběhlo zasazení lípy ke stému výročí vzniku republiky, jak jsi avizoval v minulém zpravodaji? Eventuálně kdy a kde?**

Tam kde je okrasný záhon mezi kostelem a školou. Ten strom se třemi kůly, je na něm i taková maličká trikolóra, možná tam přibude cedulka s nápisem, že se jedná

o lípu svobody vysazenou ke stému výročí založení republiky, a datum, kdy byla vysazena. K té příležitosti jsme nechali opravit pomník padlým v 1. světové válce a já s místostarostou a velitel hasičů se zástupcem jsme položili věnec.

● **Umíš si představit, že se vrátíš ke své profesi?**

V oboru IT jde vývoj dopředu velmi rychle.

Umím, s tím se musí vždycky počítat, nic není jisté. Starosta je lehce odvolatelný a nemusí být znovu zvolený. Samozřejmě, čím déle, tím hůř. Po těch čtyřech letech by to ještě nebyl tak velký skok, horší by to bylo po osmi, případně po delším čase, to už by problém byl.

● **Máš rád hokej, hraješ pravidelně?**

Tak jednou, dvakrát týdně. Není to žádná soutěž, jen se sejde parta dvaceti lidí, většinou bývalí hokejisti a taky nehokejisti jako já. Hraje se bez rozhodčího, jen podle základních pravidel. Jde jen o to trochu si zahrát a udělat si jak se říká žízeň.

● **Prozradíš i další záliby?**

Sport obecně. V zimě kromě hokeje i lyžování, v létě kolo a občas fotbal. Mám rád horskou turistiku, pěší i cyklo. S partou vyrážíme dvakrát i třikrát do roka na někdy i vícedenní výlet, to mě baví. Turistiku po horách provozujeme celá rodina, trávíme dovolenou túrama. I když děti to zas tak neprožívají.

● **A muzika? Každoročně tě vidáme při rozsvěcení stromu hrát na saxofon.**

Ta samozřejmě taky, i když aktivní muzika už je bohužel minulost. Rozsvěcení a vánoční troubení jsou už jediné akce, kdy hraju na nástroj. V listopadu máme vždycky několik zkoušek. Scházíme se buď jen my muzikanti, nebo i zpěvačky. Je to už taková příjemná tradice. Na saxofon jsem samouk, ale nejdřív jsem hrával jako dítě v hudebce na klarinet, hodně let i v jejím orchestru. Později jsem přešel na saxofon a asi deset let působil v malé kapele. Hráli jsme po plesech, zábavách a svatbách. To bylo moc hezké a zároveň náročné období. Jako student jsem si tak na vysoké vydělal i nějaké peníze. Když byla plesová sezóna a hráli jsme v pátek i v sobotu do třech do rána, pak ještě balili aparaturu a domů se dostali někdy v šest, tak asi není těžké domyslet si, jak celý víkend vypadal.

• Neuvažoval jsi oslovit i další bělské muzikanty?

Tak trochu jsem přemýšlel, jestli by nebylo dobré udělat na Vánoce větší orchestr. Oslovit všechny muzikanty, o kterých vím, včetně profesionálů. Pokud bude zájem z řad lidí, tak proč ne. Snažíme se stále zlepšovat. Začínali jsme sami s Pavlem Kmoníčkem, pak se k nám připojili mladí kluci Filip Černý s Tomášem Vondroušem. Letos budeme mít zase nového místního člena, Milana Reinberka. Seznámili jsme se na vítání občánků. Slovo dalo slovo a už má doma noty. Příští týden začneme zkoušet.

Cením si toho, že kulturní program u stromu si dokážeme zařídit sami. Pozvat si kapelu, to není žádný umění. Ale dát dohromady místní lidi a nacvičit pár koled, to je něco jiného. Je fajn, že ve škole funguje spolupráce s přeloučskou hudebkou. Chodí tam dost dětí a jednou tak snad bude komu předat štafetu. ■

autor Martina Filipová

Hrdinové 1. světové války z naší obce – díl 1.

Koncem října jsme si připomínali sto let od vzniku samostatného Československa. Při této příležitosti je třeba připomenout i osudy občanů – vojáků z naší obce, kteří bojovali pod praporem rakousko-uherského mocnářství na bojištích této světové války.

Na úvod několik dat: počet českých mužů mobilizovaných do císařské armády bývá odhadován na 1,4 milionu. Z tohoto počtu jich zemřelo v boji či následkem zranění přibližně

300 tisíc. Na území naší republiky neexistuje obec či město, kde by nebyl připomínkou těchto událostí pomník těmto

obětem se jmény těch, kteří se nevrátili ke svým rodinám, do svých domovů.

I my takovou připomínku tohoto období máme. Současně jsou v kronice obce uvedeni i ti, kteří narukovali, prošli bojišti a měli to štěstí, že se vrátili domů, byť někteří s podlomeným zdravím, doživotním postižením jak fyzickým, tak i duševním. Bohužel, někteří v bojích padli, aniž by jejich pozůstalí věděli, kde jsou vůbec pochováni. Nejprve následuje seznam padlých, jejichž jména jsou uvedena na desce pomníku obětí světové války.

	č.p.	nar.	zemřel	sirotci
ČERNÍK Vincenc	64	1896	1917	-
DOUDA Jan	2	1897	1918	-
DOUDA Josef	2	1900	1918	-
DOUDA Josef	17	1895	1915	-
HAVELKA Václav	11	1874	1917	3
BALÁN Leopold	33	1880	1918	-
HORYNA Josef	52	1877	1914	4
TRUBAČ Václav	34	1875	1915	7
TICHÝ Josef	27	1876	1918	5
VELÍNSKÝ Václav	42	1885	1916	-
PANCHÁRTEK Vincenc	47	1880	1914	2
PLESKOT František	64			3
KMONÍČEK Antonín	45	1872	1914	-
KMONÍČEK Josef	59	1891	1916	-
ANDRLE Josef		1892	1914	-

RALIŠ Josef	22	1890	1914	-
KOHOUTEK František	64	1893	1915	-
LÍKAŘ Václav	52	1870	1916	-
KREJČÍK František	69	1871	1917	5
FORMÁNEK František	29	1882		
GEDULDIGER Josef ml.	41	1898	1918	-
VALENTA Josef	19	1898	1920	
JEŘÁBEK Čeněk	30	1869	1917	3
KOLÁŘ Josef		1888	1916	-

Krátce po vyhlášení války mezi Rakousko-Uherskem a Srbskem v červenci 1914 do konce roku narukovali z naší obce následující občané:

VELÍNSKÝ Josef, č.p. 42, nar. 1887. Nastoupil k 20. pluku zeměbrany do Vysokého Mýta a poté 20. srpna do Polska k Jaroslavi na Ruskou frontu. K prvním bojům došlo již 28. srpna. Koncem listopadu 1914 padl do ruského zajetí. V zajateckém táboře bylo asi 40 tisíc zajatců. Odtud absolvoval transport přes Samaru, Čeljabinsk až na západní Sibiř. Další přesun na poloostrov Kola, kde pracovali na stavbě Murmanské dráhy, kde přibližně třetina zajatců zahynula na svízelné životní a pracovní podmínky. V červnu 1918 se stal legionářem, kdy absolvoval boje podél sibiřské magistrály. Přes Japonsko, Singapur, Suezský průplav se lodí dostali do Terstu. Domů se navrátil 29. dubna 1920.

VESELÝ František, byt (obecní pastouška), nar. 1886. Narukoval 27. července k 11. pluku zeměbrany do Jičína. 25. srpna do Haliče. V bitvách u Stanislavě, Jaroslavě a Přemyslu. 24. října 1914 zraněn do pravé ruky. Po pobytu v krakovské nemocnici začátkem roku 1915 propuštěn do civilu.

TRUBAČ Václav, č.p. 34, nar. 1875. Měl nastoupit až na druhou výzvu v září, ale chybou úřadů narukoval již 27. 7. 1914 k 30. pluku zeměbrany Vysoké Mýto. Na srbské frontě na řekách Drina a Sáva byl 12. 10. 1915 raněn. Když je na pontonech převáželi přes řeku, tak zemřel. Pochován je u Záhřebu.

LAUBE Antonín, č.p. 20, nar. 1882. Narukoval do Vysokého Mýta. Jako rezník byl komisionářem pro výkup dobytka pro vojsko na celém přeloučském okrese. Tím velice zbohatl a to byla jeho záhuba, neboť vedl rozmařilý a nezřízený život. Na něm se plně osvědčilo přísloví: „Lehce nabyt, lehce pozbyl“. Zemřel v roce 1930 na paralýzu neschopen pohybu, propadávající záchvatům šílenství.

ŠRAJER Josef, bytem v obecní kovárně, nar. 1880. Narukoval do Litoměřic k pluku houfnic jako kovář. Na Ruskou frontu u Tomašova, Ruské Ravy až do roku 1918. Poté přesun na Italskou frontu u Assiaga.

BALÁN Alois, č.p. 33, nar. 1876. Narukoval do Vysokého Mýta ke 30. pluku zeměbrany. Přesun na Ruskou frontu 20.

srpna a 4. září již v bitvě u Vysokova a Lublina, kde byl pluk rozehnan a polovina zajata. Poté přidělen k 12. pluku v Čáslavi a s ním 8. ledna 1915 do zákopů v Bělorusku. Onemocněl a byl léčen v Kyjevě a Moskvě. Potom umístěn do pracovního tábora v severní Sibiři až do r. 1917, odkud byl přidělen na práce za Bajkal na lámání mramoru. Po útěku s dalšími šesti vězni byl zadržen a poslán na zemědělské práce do Rostova. 18. srpna 1918 se z novin, které byly Čechům zasílány z Ameriky, dozvěděl, že se jedná o československé samostatnosti. Pěšky (asi dva měsíce) se dvěma kamarády se pustili do Polska. V polovině října 1918 vlakem do Pardubic, kde byli vyšetřováni a domů přišel po vyhlášení samostatnosti republiky.

POŠVA Josef, č.p. 10, nar. 1880. Narukoval k 11. zeměbraneckému pluku do Jičína. 14. září přesun do Krakova a Mogilia. V prosinci boje u Tarnova po bojích polovina pluku zničena a následoval ústup. V červnu 1915 nové boje společně s říšskými Němci u Ivanogradu. V červenci 1916 ústup - z jednotky velikosti praporu zůstalo 22 starých vojáků, z nich vytvořeny hlídky u zásobování. Na jaře 1917 přesun do města Roudnice, kde byly sestaveny nové oddíly, potom přesun do Dolních Rakous. V květnu 1918 do Brixenu a Udine. Od června do října boje na Piavě. Za říjnového útoku utekl a protloukal se v zázemí. Následoval odjezd s vojskem do Gorice, kde předali jugoslávským Sokolům výstroj a výzbroj a 17. listopadu 1918 konečně doma.

HAVELKA Václav, č.p. 11, nar. 1874. Narukoval 6. září 1914 k 91. pluku ve Vysokém Mýtě. V Budapešti u strážní služby a pak na italskou frontu. Odtud do Rumunska, boje u města Puncin. Tam střelen do břicha a pochován 15. září 1917.

HOŠEK Josef, č.p. 70, nar. 1877. Narukoval k 98. pluku do Vysokého Mýta. Krátce poté propuštěn domů. Roku 1915 znovu odveden a sloužil beze zbraně do r. 1916 v Kapošváru u 98. pluku. R. 1916 propuštěn na kácení dříví. Zemřel roku 1922.

MALÝ Josef, č.p. 95, nar. 1884. Nastoupil ke 30. pluku ve Vysokém Mýtě. Na ruskou frontu dorazil 21. srpna, kde byl 8. září raněn do levé nohy. V nemocnici u Vídně. Po devíti týdnech opět na ruskou frontu, kde v zákopech ze sněhu zajat a poté pěší přesun do Kyjeva.

Odtud vlakem do Samary a Taškentu do r. 1916. Pak zpět na Ukrajinu do 30. března 1918. Dostal šestidenní dovolenou, kterou si samovolně prodloužil na šest týdnů. Po prozrazení byl místním četníkem chycen. Pět týdnů strávil v žalářích, kde se setkal s kamarády Pětiokým z Bělé a Panchártkem z Habřiny. Následoval přesun do Tulmu do nemocnice. Opět utekl, vlakem do Chrasti a pěšky domů 10. října 1918, kde se skrýval do převratu.

POŠVA Čeněk, č.p. 9, nar. 1886. Byl odveden v listopadu 1914 ke 30. pluku do Vysokého Mýta. Po šesti týdnech propuštěn. V roce 1915 znovu odveden na 12 týdnů a zase propuštěn, to se opakovalo i v roce 1916. V letech 1917-18 dostal v Bělé dohled nad zajatci, kteří zde byli na práci.

SIRUČEK Josef, č.p. 6, nar. 1881. Od 98. pluku ve Vysokém Mýtě byl po čtrnácti dnech propuštěn domů.

ČERNÍK František, č.p. 56, nar. 1886. Narukoval k 11. hulánskému pluku do Terezína. Od 15. listopadu 1914 do července 1916 na ruském bojišti, do listopadu 1916 bojiště v Rumunsku. Od listopadu 1917 do 23. října 1918 na italské frontě u švýcarsko-francouzských hranic a na Piavě, kde byl 23. října 1918 zajat. V zajetí do 15. července 1919 v koncentračním táboře Gusto Arsitria. Poté přesun do Opavy a domů.

KREJČÍK Čeněk, č.p. 77, nar. 1883. Nastoupil ke 26. dělostřeleckému pluku do Terezína.

S muniční kolonou přesun na ruskou frontu: Jaroslav, Lvov, Ruská Rava, kde se sešel s bratrem. Poté ústup k Javorovu, kde byli od Rusů úplně rozprášeni. Po tři týdny zůstal sám bez svého oddílu až do Přemyslu, kde došlo k novému sešikování. Na počátku r. 1915 boje o Přemysl. V zimě boje v Karpatech v Dukelském průsmyku až do jara 1916. Poté zpět do Hradce Králové, kde byl přeškolen na vrhače min. Odsun na italskou frontu. Od 17. února 1918 na Piavě, kde prošel dvěma útoky. Začátkem listopadu útek až na hranice. Domů 17. listopadu 1918.

KREJČÍK Josef, č.p. 60, nar. 1886. Odveden ke 36. pluku do Mladé Boleslavi. Do pole v srpnu 1914 na Ruskou frontu, až do vánoc v první linii. V červnu 1915 byl tak vysílen, že byl dán do nemocnice. Potom na podzim 1915 po rozpuštění 36. pluku přidělen k 76. pluku maďarskému do Vídně. S ním v březnu 1916 ke Lvovu. V listopadu 1916 italská fronta, potom opět nemocnice. Po pětítýdenní dovolené do Vídně a v únoru 1918 na italskou frontu u Monte Gappa. Na italské straně bojovali čeští dobrovolníci, kteří rakouské vojáky vybízeli k vypovězení poslušnosti Rakousku. Vrátil se v říjnu 1918.

FRANC Václav, č.p. 13, nar. 1877. Narukoval ke 30. pluku do Vysokého Mýta, odkud po krátké době propuštěn. Znovu odveden v listopadu 1915 do Schedorfu a Brna. Od podzimu 1916 do konce války byl v pracovním oddělení za rumunskou frontou.

HORYNA Josef, č.p. 52, nar. 1877. Odveden ke 30. pluku Vysoké Mýto. V srpnu na ruskou frontu. Poslední dopis od něho z Polska. Padl 12. září 1914.

POLÁK Václav, č.p. 21, nar. 1879. Přidělen ke 30. pluku Vysoké Mýto. Za týden propuštěn jako zbraně neschopný. Znovu odveden v r. 1916 s odsunem na ruskou frontu. Tam do jara 1918, kdy s dělostřelectvem přesunut na Ukrajinu do Oděsy a Kyjeva. V srpnu 1918 přesun na italskou frontu, bitva na Piavě. Odtud domů.

TICHÝ Josef, č.p. 43, nar. 1876. Narukoval k 11. pluku zeměbrany v Jičíně. V srpnu na Rusko, 18 měsíců u zásobování, s nímž dovážel do frontové linie střelivo. Zajal Rusy, ale podařilo se mu utéci a za dva dny svůj pluk dohonil. Na jaře 1918 na italské frontě onemocněl malárií, úplavicí, žaludečními i plicními chorobami. V pražské nemocnici zemřel 10. května 1918.

HOŠEK František, č.p. 43, nar. 1882. Odveden ke 2. hulánskému pluku ve Vysokém Mýtě. Odtud jako kovář do železáren ve Vítkovicích, kde pracoval na obrábění dělostřeleckých nábojů do konce války.

KUDRNA František, č.p. 5, nar. 1877. Nastoupil ke 30. pluku Vysoké Mýto, kde obdržel dovolenou na neurčito. Opět narukoval 20. června 1915 na stejné místo. V lednu 1917 odsun do Albánie jako důstojnický sluha za frontou v zásobovacím oddělení. V srpnu 1917 s nemocným důstojníkem do nemocnice v Pardubicích, po třech měsících převelen do Vítkovic, kde byl až do převratu.

MALÝ Václav, č.p. 25, nar. 1882. I on narukoval ke 30. pluku Vysoké Mýto. V září 1914 odjezd na ruskou frontu, kde byl r. 1916 raněn do lokte a propuštěn do civilu.

SVOBODA František, č.p. 87. Odveden k 98. pluku Vysoké Mýto jako zbrojmistr. Tam propuštěn, neboť měl od parního stroje poškozenou ruku. Znovu odveden r. 1915 k 98. pluku do Kapošváru. V únoru 1916 se dostal do Albánie. Do května v Bosně, potom v Tiraně v Albánii. Odtud do Vídně do kurzů na motory, odtud přesun na italskou frontu. Při jarní ofenzivě 1917 se porouchal vrtací stroj, na kterém pracoval, a do listopadu v zázemí. Od listopadu 1917 do konce války v Alpách vrtal skály.

FIKAR František, č.p. 3, nar. 1878. Narukoval ke 12. pluku zeměbrany do Čáslavi. V srpnu odjezd na ruskou frontu. V září ústup do Lublinu, potom do Ruského Polska. V prosinci 1914 onemocněl a vrátil se do Čáslavi. V červnu 1915 nástup na italskou frontu, kde byl celý rok. Potom do vánoc v Rusku a do žní 1917 v Debrecíně až do osvobození.

TESAŘ Jan, č.p. 71, nar. 1875. Odveden k 98. pluku ve Vysokém Mýtě, kde dostal dovolenou na neurčito. V dubnu 1915 nový odvod, po něm do Kapošváru a po absolvování sanitního kurzu odjezd v srpnu na Soči a potom jako obsluha kulometu na Piavě. Tam prodělal 10. a 11. ofenzívu.

Před červnovou ofenzívou 1918 přesun do nemocnice v Pardubicích.

PANCHÁRTEK Vincenc, č.p. 47, nar. 1880. Narukoval ke 2. praporu horských myslivců v Hradci Králové. Odtud v srpnu na ruskou frontu, kde byl 7. září 1914 večer zasažen dělostřeleckým šrapnelem do prsou a břicha a v nemocnici v Ruské Ravě skonal.

REJFEK Josef, č.p. 15, nar. 1887. S 98. plukem při první bitvě na Ruské frontě u Krasniku si sám prostřelil nohu a přijel zpět. V listopadu opět na Ruskou frontu a tam hned zajat. V táboře Novo- Nikolajevsku a potom přidělen na práci u tamějšího sedláka. V roce 1917 vstoupil do čsl. legií k 7. pluku. V bojích s bolševiky byl u Samary raněn a léčen v nemocnici ve Vladivostoku. Přijel přes Ameriku jako invalida.

ŠTĚPÁNEK Josef, č.p. 4, nar. 1872. S druhou výzvou narukoval 6. září 1914 k 98. pluku ve Vysokém Mýtě. V listopadu 1914 je na strážní službě u Budapešti, potom u Mitrovice ve Slavonii. V říjnu 1915 přesun na srbskou frontu k Bolievci za Sávou, kde dvakrát raněn do nohy.

V nemocnici ve Štýrském Hradci a po vyléčení ve Vídni jako truhlář při zasilatelském oddělení. Od října 1916 v pracovním oddílu v Rumunsku až do převratu.

KMONÍČEK Antonín, č.p. 45, nar. 1872. Odveden k 30. pluku do Vysokého Mýta 6. září 1914. Padl na srbské frontě.

FORMÁNEK František, č.p. 29, nar. 1882. S 2. praporem tyrolských myslivců bojoval na ruské a italské frontě a to po celou dobu trvání války. Na italské frontě raněn do prsou a následkem toho zemřel po válce.

POŠVA Josef, č.p. 9, nar. 1880. Odveden k 98. pluku do Vysokého Mýta. Přesun na ruskou frontu, kde byl r. 1915 raněn do nohy. Potom v nemocnici v Hradci Králové a Hořicích až do konce války.

RÁLIŠ Josef, nar. 1890. Od r. 1911 sloužil základní vojenskou službu v Kotoru u 98. pluku. Na podzim 1914 měl přijít domů. Po vypuknutí války nebylo o něm zpráv. Zahynul neznámo kde.

FORMÁNEK Josef, nar. 1890, č.p. 29. Při vypuknutí války dosluhoval vojenskou aktivní službu u 2. praporu polních myslivců. Byl s praporem na ruské a italské frontě jako kuchař v důstojnické jídelně. Roku 1917 zajat na ruské frontě a krátce poté vstoupil do čsl. legií. Zemřel na tuberkulózu v roce 1931.

REJFEK Jaroslav, č.p. 15, nar. 1885. Jako aktivní šikovatel od r. 1913 u 98. pluku. Po celou dobu války působil jako účetní šikovatel. Pak žil v Užhorodě na Ukrajině.

ČERNÍK Leopold, č.p. 64, nar. 1894. Nastoupil k ženijnímu pluku do Terezína. V únoru 1915 přesun na rumunskou frontu a v červenci 1917 na Piavě. 3. listopadu 1918 zajat a domů přišel v červenci 1919.

KOHOUTEK František, nar. 1893, bytem obecní pastouška. S 92. plukem z Chomutova bojoval v Haliči. V zimě 1914 mu omrzly nohy. Na jaře 1915 podruhé na frontu, kde v červenci 1915 u Grodku padl.

GEDULDIGER - BĚLSKÝ Josef, č.p. 41, nar. 1881. Narukoval 27. července 1914 do Vršovic jako poručík k vozatajskému praporu č. 8. V srpnu na srbskou frontu jako velitel zásobovacího oddílu. Po celou dobu války s ním prošel boje na italské, srbské i ruské frontě. V Černé Hoře byl v roce 1917 povýšen na rytmistra v působnosti generálního finančního ředitele. 16. října 1918 předstíral nemoc a opustil Černou Horu, takže 27. října 1918 přijel do Prahy. Po válce povýšen do hodnosti kapitána čsl. armády.

SVATOŇ Josef, č.p. 58, nar. 1889. Ke 2. praporu polních myslivců do Hradce Králové narukoval společně s Fr. Formánkem a Vinc. Panchártem. V srpnu 1914 odjezd na ruskou frontu u Jaroslavi. V zimě 1914-15 boje v Karpatech až do března 1916. Odtud do Albánie. V červenci 1916 na italskou frontu. V srpnu 1917 postup k Piavě, kde bojovali s italskými legionáři. Tam onemocněl malárií a následovalo léčení v nemocnici St. Paolo. V listopadu 1918 zajat a potom přidělen ke 40. čsl. domobraneckému praporu a pak domů.

Mimo odvedených vojáků ještě na rozkaz hejtmanství musela obec zajistit čtyři kočí s vozy a osm koní na zajištění dopravy materiálu na frontová bojiště. Koně dali: V. Novák č.p. 22 – dva koně, G. Geduldiger č.p. 41 – dva koně, Fr. Macháček č.p. 28 – jednoho koně, Al. Balán č.p. 33 – jednoho koně. Č. Jeřábek č.p. 30 – jednoho koně a Fr. Richter č.p. 40 – jednoho koně. Jako kočí jeli Lát Jaroslav, č.p. 14, Frant. Trla č.p. 15, Frant. Chvojka (kočí od Macháčků). Vůz od Jeřábků byl z Pardubic vrácen, neboť nebyl v předepsaném pořádku.

Další díl věnovaný hrdinům 1. sv. války z naší obce bude uveden v příštím zpravodaji č. I/2019 v dubnu.

Autor Petr Černý

Nabídka služeb sociálního pracovníka

Potřebuje radu nebo pomoc? Dostali jste se do nepříznivé životní situace, se kterou si nevíte rady, potřebujete pomoci se zajištěním péče o sebe, svou domácnost či o svého blízkého? Chcete něco změnit?

Kontaktujte **SOCIÁLNÍHO PRACOVNÍKA**, který vám **ZDARMA** poradí, pomůže nebo zprostředkuje pomoc.

V jakých oblastech Vám může sociální pracovník pomoci?

Bydlení - pomoc při udržení stávajícího bydlení, hledáním náhradního bydlení, poradenství v oblasti nájemních smluv apod.

Finance - poradenství týkající se půjček a vysvětlení možných rizik, podpora při správném hospodaření s financemi, sestavení domácího rozpočtu, pomoc při řešení dluhů a exekucí

Zaměstnanost - podpora při vyhledávání zaměstnání a při uplatnění na trhu práce, pomoc při vyplňování formulářů, sepisování životopisů, doprovod při jednání na úřad práce a zaměstnavateli atd.

Jednání na úřadech a dalších institucích - pomoc při komunikaci a jednání na úřadech

Zajištění péče druhé osoby - poradenství a pomoc v oblasti zajištění péče druhými osobami – např. máte blízkou osobu v LDN a nevíte jak zajistit péči po propuštění, nácvik, jak pečovat s druhou osobou, poradenství při úpravě bydlení osoby s omezenou hybností, poradenství v oblasti kompenzačních pomůcek a pomoc při zajištění pomůcky, poradenství při výběru a zprostředkování vhodné sociální služby

Vzdělání, výchova dětí - poradenství při výchově dětí, podpora pravidelné školní docházky, pomoc při mimoškolní přípravě dětí, podpora smysluplného trávení volného času

Sociální pracovník vždy: respektuje vaše soukromí a právo na osobní svobodu, poskytuje podporu a pomoc diskrétně, nabídne možnosti řešení situace, respektuje Vaše rozhodnutí, spolupráci můžete kdykoliv ukončit, dodržuje mlčenlivost a osobní údaje předává jen se souhlasem

Komu může sociální pracovník pomoci? - osobám se zdravotním postižením (tělesným, smyslovým, mentálním) nebo duševním onemocněním, osobám, jež pečují o osoby závislé na péči jiné osoby, osobám s různým stupněm omezení způsobilosti k právním úkonům a opatrovníkům, osobám ohroženým sociálním vyloučením, které je důsledkem stáří, zdravotního postižení, jiné sociální události nebo, které vyplývá z příslušnosti k národnostní menšině nebo lokální komunitě, osobám ohroženým rizikovým způsobem života (závislosti na alkoholu, na hracích automatech, na drogách), Obětím agrese, trestné činnosti a domácího násilí, osobám, které ztratily přístřeší, nebo se nacházejí v nejistém či neadekvátním bydlení apod.

Kontakty:

Romana Korecová

Tel. 466 797 075

Mobil: 778 005 225

E-mail: korecova@lazne.bohdanec.cz

Městský úřad Lázně Bohdaneč

Masarykovo nám. 41

533 41 Lázně Bohdaneč

Sociální pracovník je přítomen:

Pondělí, středa: 8 – 12 13 – 17 h.

Úterý, čtvrtek, pátek: 9 – 14 h.

Odešli z našich řad

21. 10. Ladislav Čihák, 93 let

28.10. Jan Chodora, 89 let

23.12. Zdeňka Syručková

Čest jejich památce

Kalendář akcí 2019

23. února hasičský ples ve Vyšehněvicích

26. ledna ples dámského klubu ve Vyšehněvicích

30. dubna pálení čarodějnic na koupališti

1. června soutěž hasičů

8. června sraz běláků v Bělé pod Bezdězem